

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB L 104 van 03/04/98

VERDRAG INZAKE DE BESCHERMING VAN HET MARIENE MILIEU IN HET NOORDOOSTELIJK DEEL VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN

DE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN,

ZICH BEWUST van het vitale belang, voor alle volken, van het mariene milieu en van de daarvan levende flora en fauna;

ERKENNENDE de intrinsieke waarde van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan en de noodzaak de bescherming daarvan te coördineren;

ERKENNENDE dat gezamenlijk optreden op nationaal, regionaal en mondiaal niveau van wezenlijk belang is ter voorkoming en beëindiging van de verontreiniging van de zee alsook om te komen tot een duurzaam beheer van het zeegebied, dat wil zeggen een zodanig beheer van menselijke activiteiten, dat het mariene ecosysteem het rechtmatig gebruik van de zee kan blijven dragen en kan blijven voorzien in de behoeften van de huidige en toekomstige generaties;

INDACHTIG dat het ecologisch evenwicht en het rechtmatig gebruik van de zee worden bedreigd door verontreiniging;

GELET op de aanbevelingen van de Conferentie van de Verenigde Naties inzake het leefmilieu, gehouden te Stockholm in juni 1972;

GELET ook op de resultaten van de Conferentie van de Verenigde Naties inzake milieu en ontwikkeling, gehouden te Rio de Janeiro in juni 1992;

HERINNERENDE aan de desbetreffende bepalingen van het internationaal gewoonterecht, weergegeven in Deel XII van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, en in bijzonder aan artikel 197 betreffende de mondiale en regionale samenwerking voor de bescherming en het behoud van het

mariene milieu;

OVERWEGENDE dat de gemeenschappelijke belangen van de bij eenzelfde zeegebied betrokken staten hen moeten brengen tot samenwerking op regionaal of subregionaal niveau;

HERINNEREND aan de positieve resultaten die zijn behaald in het kader van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten uit schepen en luchtvaartuigen, ondertekend te Oslo op 15 februari 1972, zoals gewijzigd bij de Protocollen van 2 maart 1983 en 5 december 1989, en het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, ondertekend te Parijs op 4 juni 1974, zoals gewijzigd bij het Protocol van 26 maart 1986;

ERVAN OVERTUIGD dat onverwijld verdere internationale maatregelen moeten worden genomen teneinde de verontreiniging van de zee te voorkomen en te beëindigen, als onderdeel van een voortschrijdend en samenhangend programma ter bescherming van het mariene milieu;

ERKENNENDE dat het wenselijk kan zijn met betrekking tot de voorkoming en beëindiging van de verontreiniging van het mariene milieu, of met betrekking tot de bescherming van het mariene milieu tegen de nadelige gevolgen van menselijke activiteiten, op regionaal niveau maatregelen te treffen die strenger zijn dan die welke zijn vervat in internationale verdragen of overeenkomsten met een mondiale werkingssfeer;

ERKENNENDE dat aangelegenheden betreffende het beheer van de visserij op passende wijze zijn geregeld in internationale en regionale overeenkomsten waarin deze aangelegenheden specifiek worden behandeld;

OVERWEGENDE dat in de huidige Verdragen van Oslo en Parijs enkele van de vele bronnen van verontreiniging niet afdoende zijn geregeld, en dat het derhalve gerechtvaardigd is deze te vervangen door het onderhavige Verdrag, dat betrekking heeft op alle bronnen van verontreiniging van het mariene milieu en de nadelige gevolgen van menselijke activiteiten daarvoor, en dat uitgaat van het voorzorgsbeginsel en de regionale samenwerking versterkt,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag:

- a. wordt onder "zeegebied" verstaan de binnenwateren en de territoriale zee van de verdragsluitende partijen, de zee buiten en grenzend aan de territoriale zee, onder de rechtsmacht van de kuststaat in de door het internationale recht erkende mate, en de volle zee, met inbegrip van de bodem van deze wateren en de ondergrond daarvan, welke wateren als volgt zijn begrensd:
- i. de delen van de Atlantische Oceaan en de Noordelijke IJszee en de hiertoe behorende zeeën ten noorden van 36° noorderbreedte en tussen 42° westerlengte en 51° oosterlengte, met uitzondering van:
 1. de Oostzee en de Belten, ten zuiden en ten oosten van de lijnen getrokken van Hasenöre-voorland naar Punt Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Gilbjerg-voorland naar Kullen,
 2. de Middellandse Zee en de bijbehorende zeeën tot aan het snijpunt van de breedtegraad van 36° noorderbreedte en de lengtegraad van $5^{\circ}36'$ westerlengte;
 - ii. het deel van de Atlantische Oceaan ten noorden van 59° noorderbreedte en tussen 44° westerlengte en 42° westerlengte;
- b. wordt onder "binnenwateren" verstaan de wateren gelegen aan de landzijde van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten, in het geval van waterlopen zich uitstrekkende tot de zoetwatergrens;
- c. wordt onder "zoetwatergrens" verstaan de plaats in de waterloop waarbij laagwater en in tijden van geringe afvloeiing van zoet water het zoutgehalte merkbaar stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van zeewater;
- d. wordt onder "verontreiniging" verstaan het direct of indirect door de mens in het zeegebied brengen van stoffen of energie, hetgeen leidt of kan leiden tot gevaar voor de gezondheid van de mens, tot schade aan levende rijkdommen en mariene ecosystemen, tot aantasting van de mogelijkheden tot recreatie of tot hindering van ander rechtmatig gebruik van de zee;
- e. wordt onder "landbronnen" verstaan puntbronnen en diffuse bronnen op het land, waaruit stoffen of energie in het zeegebied terechtkomen via het water, de lucht of rechtstreeks vanaf de kust. Hieronder vallen tevens bronnen verband houdende met een plaats voor opzettelijke verwijdering of lozing onder de zeebodem, die toegankelijk is vanaf het land via een tunnel, pijpleiding of anderszins, en andere bronnen verband houdende met kunstmatige bouwwerken, geplaatst in het zeegebied onder de rechtsmacht van een verdragsluitende partij voor andere doeleinden dan offshore-activiteiten;
- f. wordt onder "storten" verstaan:
- i. het zich opzettelijk ontdoen in het zeegebied van afval of andere stoffen
 1. vanaf schepen of vanuit luchtvaartuigen;

2. vanaf offshore-installaties;

ii. het zich opzettelijk ontdoen in het zeegebied van:

1. schepen of luchtvaartuigen;

2. offshore-installaties en -pijpleidingen;

g. wordt onder "storten" niet verstaan:

i. het zich ontdoen, in overeenstemming met het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973, zoals gewijzigd bij het daarop betrekking hebbende Protocol van 1978, of andere toepasselijke internationale regelgeving, van afval of andere stoffen verbonden met of afkomstig uit de normale exploitatie van schepen, luchtvaartuigen of offshore-installaties, anders dan afval of andere stoffen vervoerd door of naar schepen, luchtvaartuigen of offshore-installaties die zijn bestemd voor het zich ontdoen van bedoeld afval of andere stoffen, dan wel afkomstig uit de behandeling van bedoeld afval of andere stoffen aan boord van die schepen of luchtvaartuigen of op die offshore-installaties;

ii. het plaatsen van stoffen voor andere doeleinden dan het zich louter ontdoen daarvan, met dien verstande dat indien de plaatsing voor andere doeleinden is dan die waarvoor de stoffen oorspronkelijk zijn bedoeld of vervaardigd, deze in overeenstemming moet zijn met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag; en

iii. voor de toepassing van bijlage III, het geheel of gedeeltelijk ter plaatse achterlaten van een buiten gebruik gestelde offshore-installatie of -pijpleiding, mits zulks plaatsvindt in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en met andere internationale regelgeving terzake;

h. wordt onder "verbranden" verstaan de opzettelijke verbranding van afval of andere stoffen in het zeegebied met het oog op de thermische vernietiging daarvan;

i. wordt onder "verbranden" niet verstaan de thermische vernietiging van afval of andere stoffen, in overeenstemming met de toepasselijke internationale regelgeving, verbonden met of afkomstig uit de normale exploitatie van schepen, luchtvaartuigen of offshore-installaties, anders dan de thermische vernietiging van afval of andere stoffen aan boord van schepen of luchtvaartuigen of op offshore-installaties die bestemd zijn voor een dergelijke thermische vernietiging;

j. wordt onder "Offshore-activiteiten" verstaan in het zeegebied verrichte activiteiten ten behoeve van de exploratie, schatting of exploitatie van vloeibare of gasvormige koolwaterstoffen;

k. wordt onder "offshore-bronnen" verstaan offshore-installaties en offshore-pijpleidingen waarvan c.q. waaruit stoffen of energie in het zeegebied terechtkomen;

l. wordt onder "offshore-installaties" verstaan alle kunstmatige bouwwerken,

installaties of vaartuigen, of delen daarvan, zowel drijvend als bevestigd aan de zeebodem, die in het zeegebied zijn geplaatst ten behoeve van offshore-activiteiten;

- m. wordt onder "offshore-pijpleidingen" verstaan alle pijpleidingen die in het zeegebied zijn aangelegd ten behoeve van offshore-activiteiten;
- n. wordt onder "schepen of luchtvaartuigen" verstaan (lucht)vaartuigen, ongeacht van welk type, en onderdelen en uitrusting daarvan. Hieronder worden mede verstaan luchtkussenvaartuigen, drijvende toestellen, al dan niet met eigen voortstuwingsmiddelen, en andere kunstmatige bouwwerken in het zeegebied, alsmede hun uitrusting, doch met uitzondering van offshore-installaties en -pijpleidingen;
- o. onder "afval of andere stoffen" wordt niet verstaan:
 - i. menselijke stoffelijke resten;
 - ii. offshore-installaties;
 - iii. offshore-pijpleidingen;
 - iv. onbewerkte vis en visafval afkomstig van visserij-schepen;
- p. wordt onder "het Verdrag" verstaan, tenzij de tekst anders luidt, het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, alsmede de bijlagen en aanhangsels daarbij;
- q. wordt onder "het Verdrag van Oslo" verstaan het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee gevolge van het storten uit schepen en luchtvaartuigen, ondertekend te Oslo op 15 februari 1972, zoals gewijzigd bij de Protocolen van 2 maart 1983 en 5 december 1989;
- r. wordt onder "het Verdrag van Parijs" verstaan het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, ondertekend te Parijs op 4 juni 1974, zoals gewijzigd bij het Protocol van 26 maart 1986;
- s. wordt onder "regionale organisatie voor economische integratie" verstaan een door soevereine staten in een bepaalde regio opgerichte organisatie die bevoegdheid heeft ten aanzien van in het Verdrag geregelde aangelegenheden en die naar behoren gemachtigd is, in overeenstemming met haar interne procedures, om het Verdrag te ondertekenen, te bekrachtigen, te aanvaarden of goed te keuren dan wel hiertoe toe te treden.

Artikel 2 Algemene verplichtingen

- 1.
 - a. De verdragsluitende partijen nemen, in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, alle mogelijke maatregelen om de verontreiniging te voorkomen en te beëindigen en nemen alle noodzakelijke maatregelen om het zeegebied te beschermen tegen de nadelige gevolgen van menselijke activiteiten, teneinde de gezondheid van de mens te beschermen en mariene ecosystemen in stand te

houden en, wanneer uitvoerbaar, aangetaste zeegebieden te herstellen.

- b. Hiertoe nemen de verdragsluitende partijen, afzonderlijk en gezamenlijk, programma's en maatregelen aan en harmoniseren zij hun beleid en strategieën.

2. De verdragsluitende partijen passen toe:

- a. het voorzorgsbeginsel, op grond waarvan preventieve maatregelen dienen te worden genomen wanneer er redelijke gronden tot bezorgdheid bestaan dat direct of indirect in het mariene milieu gebrachte stoffen of energie kunnen leiden tot gevaar voor de gezondheid van de mens, tot schade aan levende rijkdommen en mariene ecosystemen, tot aantasting van de mogelijkheden tot recreatie of tot hindering van ander rechtmatig gebruik van de zee, zelfs wanneer er geen afdoende bewijs is voor een oorzakelijk verband tussen het inbrengen van stoffen of energie en de gevolgen daarvan;
- b. het beginsel "de vervuiler betaalt", op grond waarvan de kosten van de maatregelen ter voorkoming, regulering en vermindering van de verontreiniging dienen te worden gedragen door de vervuiler.

3.

- a. Bij het ten uitvoer brengen van dit Verdrag nemen de verdragsluitende partijen programma's en maatregelen aan die, voorzover van toepassing, termijnen voor hun totstandbrenging/voltooiing bevatten en die ten volle rekening houden met het gebruik van de laatste technologische ontwikkelingen en praktijken om verontreiniging volledig te voorkomen en te beëindigen.
- b. Hiertoe:
 - i. stellen zij, rekening houdend met de in aanhangsel 1 genoemde criteria, ten aanzien van de programma's en maatregelen definities vast betreffende de toepassing van, onder andere,
 - de beste beschikbare technieken,
 - de beste milieupraktijk,met inbegrip van, voorzover van toepassing, schone technologie;
 - ii. dragen zij, bij de uitvoering van die programma's en maatregelen, zorg voor de toepassing van de beste beschikbare technieken en de beste milieupraktijk, zoals deze zijn in definities, met inbegrip van, voorzover van toepassing, schone technologie.

4. De verdragsluitende partijen passen de maatregelen die zij aannemen op zodanige wijze toe, dat een toeneming van de verontreiniging van de zee

buiten het zeegebied of in andere delen van het milieu wordt voorkomen.

5. Geen enkele bepaling van het Verdrag mag zodanig worden uitgelegd dat deze de verdragsluitende partijen zou beletten, afzonderlijk of gezamenlijk, strengere maatregelen te nemen ter voorkoming of beëindiging van de verontreiniging van het zeegebied of ter bescherming van het zeegebied tegen de nadelige gevolgen van menselijke activiteiten.

Artikel 3 Verontreiniging uit landbronnen

De verdragsluitende partijen ondernemen, afzonderlijk of gezamenlijk, alle mogelijke stappen om de verontreiniging uit landbronnen te voorkomen en te beëindigen in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder op de in bijlage I voorgeschreven wijze.

Artikel 4 Verontreiniging ten gevolge van storting of verbranding

De partijen ondernemen, afzonderlijk of gezamenlijk, alle mogelijke stappen om de verontreiniging ten gevolge van het storten of verbranden van afval of andere stoffen te voorkomen en te beëindigen in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder op de in bijlage II voorgeschreven wijze.

Artikel 5 Verontreiniging uit offshore-bronnen

De verdragsluitende partijen ondernemen, afzonderlijk of gezamenlijk, alle mogelijke stappen om de verontreiniging uit offshore-bronnen te voorkomen en te beëindigen in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder op de in bijlage III voorgeschreven wijze.

Artikel 6 Beoordeling van de kwaliteit van het mariene milieu

In overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder op de in bijlage IV voorgeschreven wijze:

- a. gaan de verdragsluitende partijen regelmatig over tot de opstelling en publicatie van een gezamenlijke beoordeling, van de kwaliteit van het mariene milieu en de ontwikkeling daarvan, betreffende het zeegebied of regio's of subregio's daarvan;
- b. nemen de verdragsluitende partijen in die beoordeling een evaluatie op van de doeltreffendheid van de genomen en voorgenomen maatregelen ter bescherming van het mariene milieu, en stellen zij, daarin prioriteiten voor de te ondernemen acties.

Artikel 7 Verontreiniging uit andere bronnen

De verdragsluitende partijen werken samen met het oog op de aanneming van bijlagen, naast de in de artikelen 3, 4, 5 en 6 hierboven genoemde bijlagen, waarin maatregelen, procedures en normen worden voorgeschreven om het zeegebied te beschermen tegen verontreiniging uit andere bronnen, voorzover die verontreiniging niet reeds het voorwerp vormt van doeltreffende maatregelen, overeengekomen door andere internationale organisaties of voorgeschreven door andere internationale verdragen.

Artikel 8 Wetenschappelijk en technisch onderzoek

1. Ter verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag stellen de verdragsluitende partijen aanvullende of gezamenlijke programma's op voor wetenschappelijk of technisch onderzoek en doen zij, in overeenstemming met een standaardprocedure, aan de Commissie toekomen:
 - a. de resultaten van bedoeld aanvullend, gezamenlijk of ander onderzoek terzake;
 - b. gegevens betreffende andere terzake dienende programma's voor wetenschappelijk en technisch onderzoek.
2. De verdragsluitende partijen houden hierbij rekening met de werkzaamheden die op deze gebieden worden door de desbetreffende internationale organisaties en instellingen.

Artikel 9 Toegang tot informatie

1. De verdragsluitende partijen dragen er zorg voor dat hun bevoegde autoriteiten worden verplicht de in het tweede lid van dit artikel omschreven informatie beschikbaar te stellen aan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, in reactie op elk redelijk verzoek, zulks dat die persoon enig belang heeft aan te tonen, en zonder onredelijke kosten, zo spoedig mogelijk en binnen ten hoogste twee maanden.
2. De in het eerste lid van dit artikel bedoelde informatie is alle beschikbare informatie in geschreven, visuele, auditieve of geautomatiseerde vorm betreffende de toestand van het zeegebied, betreffende activiteiten of maatregelen die hierop een ongunstig effect hebben of waarschijnlijk zullen hebben, en betreffende activiteiten of maatregelen die worden ingevoerd in overeenstemming met het Verdrag.

3. De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet het recht van verdragsluitende partijen, in overeenstemming met hun nationale rechtsstelsels en de toepasselijke internationale regelgeving, om te bepalen dat een verzoek om dergelijke informatie kan worden geweigerd indien het afbreuk doet aan een van de volgende punten:
 - a. het vertrouwelijke karakter van handelingen van overheidsinstanties, internationale betrekkingen en defensie;
 - b. openbare veiligheid;
 - c. zaken die bij de rechter aanhangig zijn of zijn geweest, of waarvoor vooronderzoeken, met inbegrip van disciplinaire onderzoeken of opsporingsonderzoeken, lopen;
 - d. vertrouwelijke commerciële en industriële gegevens, met inbegrip van intellectuele eigendom;
 - e. het vertrouwelijke karakter van persoonlijke gegevens en/of dossiers;
 - f. gegevens die zijn verstrekt door derden zonder dat dezen daartoe wettelijk verplicht waren;
 - g. gegevens waarvan de openbaarmaking aantasting van de milieusector waarop ze betrekking hebben, waarschijnlijker zou maken.
4. De weigering de informatie te verstrekken dient met redenen te zijn omkleed.

Artikel 10 De Commissie

1. Hierbij wordt een Commissie ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van elk der verdragsluitende partijen. De Commissie komt regelmatig bijeen en op elk tijdstip waarop, in verband met bijzondere omstandigheden, daartoe wordt besloten in overeenstemming met het reglement van orde.
2. De Commissie heeft tot taak:
 - a. toe te zien op de uitvoering van het Verdrag;
 - b. in het algemeen de beoordeling van de toestand van het zeegebied, de doeltreffendheid van de aangenomen maatregelen, de prioriteiten en de noodzaak van aanvullende of afwijkende maatregelen;
 - c. in overeenstemming met de algemene verplichtingen van het Verdrag programma's en maatregelen op te stellen ter voorkoming en beëindiging van de verontreiniging en ter beheersing van activiteiten die, direct of indirect, een nadelige invloed kunnen hebben op het zeegebied; die programma's en maatregelen kunnen, wanneer van toepassing, economische instrumenten omvatten;
 - d. regelmatig haar werkprogramma vast te stellen;
 - e. de ondergeschikte organen in te stellen die zij noodzakelijk acht, en de taken en bevoegdheden daarvan te omschrijven;

- f. voorstellen tot wijziging van het Verdrag te bestuderen en, indien van toepassing, aan te nemen in overeenstemming met de artikelen 15, 16, 17, 18, 19 en 27;
- g. de bij de artikelen 21 en 23 opgedragen taken, alsook alle andere taken ingevolge het Verdrag, te vervullen.

3. Hiertoe kan de Commissie, onder andere, besluiten en aanbevelingen aannemen in overeenstemming met artikel 13.
4. De Commissie stelt haar reglement van orde op dat met eenparigheid van stemmen door de verdragsluitende partijen wordt aangenomen.
5. De Commissie stelt haar financieel reglement op dat met eenparigheid van stemmen door de verdragsluitende partijen wordt aangenomen.

Artikel 11 Waarnemers

1. De Commissie kan, met eenparigheid van stemmen van de verdragsluitende partijen, besluiten als waarnemer toe te laten:
 - a. elke staat die geen partij bij het Verdrag is;
 - b. elke internationale gouvernementele of niet-gouvernementele organisatie waarvan de werkzaamheden verband houden met het Verdrag.
2. Deze waarnemers kunnen aan vergaderingen van de Commissie deelnemen, zij het zonder stemrecht, en kunnen aan de Commissie informatie en rapporten voorleggen betreffende de doelstellingen van het Verdrag.
3. De voorwaarden voor de toelating en deelneming van de waarnemers worden vastgelegd in het reglement van orde van de Commissie.

Artikel 12 Secretariaat

1. Hierbij wordt een permanent secretariaat ingesteld.
2. De Commissie benoemt een uitvoerend secretaris en stelt de taken van dat ambt vast, alsmede de voorwaarden waaronder het wordt bekleed.
3. De uitvoerend secretaris verricht de taken die noodzakelijk zijn voor het beheer van het Verdrag en voor de werkzaamheden van de Commissie, alsmede de andere taken die aan de uitvoerend secretaris worden opgedragen door de Commissie in overeenstemming met haar reglement

van orde en haar financieel reglement.

Artikel 13 Besluiten en aanbevelingen

1. Besluiten en aanbevelingen worden aangenomen met eenparigheid van stemmen van de verdragsluitende partijen. Indien geen eenparigheid van stemmen wordt bereikt, en indien in het Verdrag niet anders is bepaald, kan de Commissie niettemin besluiten of aanbevelingen aannemen met een meerderheid van drievierde van de stemmen van de verdragsluitende partijen.
2. Een besluit is na het verstrijken van een termijn van tweehonderd dagen na aanneming ervan bindend voor de verdragsluitende partijen die hebben voorgestemd en die binnen die termijn de uitvoerend secretaris niet schriftelijk te kennen hebben gegeven dat zij niet in staat zijn het besluit te aanvaarden, met dien verstande dat na het verstrijken van die termijn drievierde van de verdragsluitende partijen hetzij vóór het besluit moeten hebben gestemd en hun aanvaarding niet mogen hebben ingetrokken, hetzij de uitvoerend secretaris schriftelijk te kennen moeten hebben gegeven dat zij in staat zijn het besluit te aanvaarden. Dit besluit is bindend voor iedere andere verdragsluitende partij die de uitvoerend secretaris schriftelijk te kennen heeft gegeven dat zij in staat is het besluit te aanvaarden, zulks vanaf het tijdstip van die kennisgeving dan wel na het verstrijken van de termijn van tweehonderd dagen na aanneming van het besluit, naar gelang van welk tijdstip het laatst valt.
3. In een kennisgeving ingevolge het tweede lid van dit artikel aan de uitvoerend secretaris kan worden aangegeven dat een verdragsluitende partij niet in staat is een besluit te aanvaarden voorzover dit betrekking heeft op één of meer van haar zelfstandige of afhankelijke gebieden waarop het Verdrag van toepassing is.
4. Alle door de Commissie aangenomen besluiten bevatten, indien van toepassing, bepalingen die een tijdschema aangeven voor de uitvoering van dat besluit.
5. Aanbevelingen zijn niet bindend.
6. Besluiten betreffende bijlagen of aanhangsels worden slechts genomen door de verdragsluitende partijen die door de desbetreffende bijlage of het desbetreffende aanhangsel zijn gebonden.

Artikel 14 Status van de bijlagen en aanhangsels

1. De bijlagen en de aanhangsels maken een integrerend deel uit van het Verdrag.
2. Aanhangsels zijn wetenschappelijk, technisch of administratief van aard.

Artikel 15 Wijziging van het Verdrag

1. Onverminderd de bepalingen van het tweede lid van artikel 27 en specifieke bepalingen die gelden voor de aanneming of wijziging van bijlagen of aanhangsels, is op een wijziging van het Verdrag dit artikel van toepassing.
2. Iedere verdragsluitende partij kan een wijziging van het Verdrag voorstellen. De tekst van de voorgestelde wijziging wordt door de uitvoerend secretaris van de Commissie aan de verdragsluitende partijen medegedeeld, zulks ten minste zes maanden vóór de vergadering van de Commissie waarop het wijzigingsvoorstel ter aanneming wordt voorgelegd. De uitvoerend secretaris doet het wijzigingsvoorstel tevens ter informatie toekomen aan de ondertekenaars van het Verdrag.
3. De Commissie neemt de wijziging aan met eenparigheid van stemmen van de verdragsluitende partijen.
4. De aangenomen wijziging wordt door de depotregering aan de verdragsluitende partijen toegezonden ter bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring. Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de depot-regering.
5. De wijziging wordt voor de verdragsluitende partijen die deze hebben bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd van kracht op de dertigste dag na de ontvangst door de depot-regering van de kennisgeving van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging door ten minste zeven verdragsluitende partijen. Daarna wordt de wijziging voor elke andere verdragsluitende partij van kracht op de dertigste dag nadat die verdragsluitende partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging heeft nedergelegd.

Artikel 16 Aanneming der bijlagen

De bepalingen van artikel 15 betreffende wijziging van het Verdrag zijn ook van toepassing op het voorstellen, aanvaarden en in werking treden van een bijlage

bij het Verdrag, met dien verstande dat de Commissie elke in artikel 7 bedoelde bijlage moet aannemen met een meerderheid van drievierde van de stemmen van de verdragsluitende partijen.

Artikel 17 Wijziging van bijlagen

1. De bepalingen van artikel 15, betreffende wijziging van het Verdrag zijn ook van toepassing op het wijzigen van een bijlage bij het Verdrag, met dien verstande dat de Commissie wijzigingen op de in de artikelen 3, 4, 5, 6 en 7 bedoelde bijlagen moet aannemen met een meerderheid van drievierde van de verdragsluitende partijen die door de bijlage zijn gebonden.
2. Indien de wijziging van een bijlage verband houdt met een wijziging op het Verdrag, zijn op de wijziging van de bijlage dezelfde bepalingen van toepassing als op de wijziging op het Verdrag.

Artikel 18 Aanneming van aanhangsels

1. Indien een voorgesteld aanhangsel verband houdt met een wijziging op het Verdrag of een bijlage, die ter aanneming is voorgelegd in overeenstemming, met artikel 15 of artikel 17, zijn op het voorstellen, aannemen en in werking treden van dat aanhangsel dezelfde bepalingen van toepassing als op het voorstellen, aannemen en van kracht worden van die wijziging.
2. Indien een voorgesteld aanhangsel verband houdt met een bijlage bij het Verdrag, die ter aanneming is voorgelegd in overeenstemming met artikel 16, zijn op het voorstellen, aannemen en in werking treden van dat aanhangsel dezelfde bepalingen van toepassing als op het voorstellen, aannemen en in werking treden van die bijlage.

Artikel 19 Wijziging van aanhangsels

1. Iedere verdragsluitende partij die is gebonden door een aanhangsel kan een wijziging op dat aanhangsel voorstellen. De tekst van de voorgestelde wijziging wordt door de uitvoerend secretaris van de Commissie toegezonden aan alle partijen bij het Verdrag op de in artikel 15, tweede lid, bepaalde wijze.
2. De Commissie neemt de wijziging op een aanhangsel aan met een meerderheid van drievierde van de stemmen van de verdragsluitende partijen die door dat aanhangsel zijn gebonden.

3. Een wijziging op een aanhangsel wordt van kracht na het verstrijken van een termijn van 200 dagen na aanneming ervan door de verdragsluitende partijen die door dat aanhangsel zijn gebonden en die binnen die termijn de depot-regering niet schriftelijk te kennen hebben gegeven dat zij niet in staat zijn die wijziging te aanvaarden, met dien verstande dat na het verstrijken van die termijn dervierde van de verdragsluitende partijen die door dat aanhangsel zijn gebonden hetzij vóór de wijziging moeten hebben gestemd en hun aanvaarding, niet mogen hebben ingetrokken, hetzij de uitvoerend secretaris schriftelijk te kennen moeten hebben gegeven dat zij in staat zijn de wijziging te aanvaarden.
4. In een kennisgeving ingevolge het derde lid van dit artikel aan de depot-regering kan worden aangegeven dat een verdragsluitende partij niet in staat is de wijziging te aanvaarden voorzover deze betrekking heeft op één of meer van haar zelfstandige of afhankelijke gebieden waarop het Verdrag van toepassing is.
5. Een wijziging is bindend voor iedere door het aanhangsel gebonden andere verdragsluitende partij die de depot-regering schriftelijk te kennen heeft gegeven dat zij in staat is de wijziging te aanvaarden, zulks vanaf het tijdstip van die kennisgeving of na het verstrijken van een termijn van 200 dagen na aanneming van de wijziging, al naar gelang welk tijdstip het laatst valt.
6. De depot-regering stelt alle verdragsluitende partijen onverwijld in kennis van elke aldus ontvangen kennisgeving.
7. Indien de wijziging van een aanhangsel verband houdt met een wijziging op het Verdrag of een bijlage, zijn op de wijziging van het aanhangsel dezelfde bepalingen van toepassing als op de wijziging van het Verdrag of die bijlage.

Artikel 20 Stemrecht

1. Elke verdragsluitende partij heeft één stem in de Commissie.
2. Onverminderd de bepalingen van het eerste lid van dit artikel oefenen de Europese Economische Gemeenschap en andere regionale organisaties voor economische integratie, op de gebieden die binnen hun bevoegdheid vallen, hun stemrecht uit met een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal lidstaten dat partij is bij het Verdrag. Bedoelde organisaties oefenen geen stemrecht uit in de gevallen waarin hun lidstaten hun stemrecht uitoefenen,

en omgekeerd.

Artikel 21 Grensoverschrijdende verontreiniging

1. Wanneer verontreiniging afkomstig van een verdragsluitende partij de belangen van één of meer van de andere partijen bij het Verdrag zou kunnen schaden, treden de betrokken verdragsluitende partijen, op verzoek van één van hen, in overleg teneinde te onderhandelen over een samenwerkingsovereenkomst.
2. Op verzoek van een betrokken verdragsluitende partij bestudeert de Commissie het vraagstuk en kan zij aanbevelingen doen teneinde tot een bevredigende oplossing te komen.
3. In een in het eerste lid van dit artikel bedoelde overeenkomst kunnen, onder andere, worden omschreven de gebieden waarop zij van toepassing is, de kwaliteitsdoelstellingen die zullen worden nagestreefd alsook de wijze waarop zulks dient te geschieden, met inbegrip van methoden voor de toepassing van passende normen en de te verzamelen wetenschappelijke en technische gegevens.
4. De verdragsluitende partijen die een zodanige overeenkomst ondertekenen, stellen de andere verdragsluitende partijen door tussenkomst van de Commissie op de hoogte van de strekking van de overeenkomst en van de geboekte vooruitgang in de uitvoering daarvan.

Artikel 22 Verslaglegging aan de Commissie

De verdragsluitende partijen brengen aan de Commissie regelmatig verslag uit over:

- a. de maatregelen van wetgevende, regelgevende of andere aard die zij hebben genomen ter uitvoering van de bepalingen van het Verdrag en van de op grond daarvan aangenomen besluiten en aanbevelingen, daarbij inbegrepen met name maatregelen genomen om gedragingen die in strijd zijn met die bepalingen te voorkomen en daaraan sancties te verbinden;
- b. de doeltreffendheid van de in letter a) van dit artikel bedoelde maatregelen;
- c. problemen waarop zij stuiten bij de uitvoering van de in letter a) van dit artikel bedoelde bepalingen.

Artikel 23 Naleving

De Commissie:

- a. beoordeelt, op basis van de in artikel 22 bedoelde periodieke verslagen en andere door de verdragsluitende partijen ingediende rapporten, de naleving door de verdragsluitende partijen van het Verdrag en van de op grond daarvan aangenomen besluiten en aanbevelingen;
- b. besluit en roept op, indien van toepassing, tot het ondernemen van stappen teneinde te bewerkstelligen dat het Verdrag en de op grond daarvan aangenomen besluiten volledig worden nageleefd, en te bevorderen dat de aanbevelingen worden uitgevoerd, met inbegrip van maatregelen om een verdragsluitende partij bij te staan om haar verplichtingen na te komen.

Artikel 24 Regionalisering

De Commissie kan besluiten dat een door haar aangenomen besluit of aanbeveling geldt voor het gehele zeegebied dan wel een bepaald gedeelte daarvan, en kan verschillende tijdschema's voorschrijven, rekening houdend met de verschillen in de ecologische en economische situatie in de diverse regio's en subregio's die onder het Verdrag vallen.

Artikel 25 Ondertekening

Het Verdrag staat open voor ondertekening te Parijs van 22. september 1992 tot 30 juni 1993 door:

- a. de partijen bij het Verdrag van Oslo of het Verdrag van Parijs;
- b. elke andere kuststaat die aan het zeegebied grenst;
- c. elke staat die bovenstrooms is gelegen aan een waterloop die uitmondt in het zeegebied;
- d. elke regionale organisatie voor economische integratie die onder haar leden ten minste één staat heeft waarop de letters a) tot en met c) van dit artikel van toepassing zijn.

Artikel 26 Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

Het Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de regering van de Franse Republiek.

Artikel 27 Toetreding

1. Na 30 juni 1993 staat het Verdrag open voor toetreding door de in artikel 25

bedoelde staten en regionale organisaties voor economische integratie.

2. De verdragsluitende partij en kunnen met eenparigheid van stemmen niet in artikel 25 bedoelde staten of regionale organisaties voor economische integratie uitnodigen tot het Verdrag toe te treden. In geval van een zodanige toetreding kan de begripsomschrijving van het zeegebied, indien nodig, worden gewijzigd bij besluit van de Commissie, aangenomen met eenparigheid van stemmen van de partijen. Deze wijziging wordt van kracht na unanieme goedkeuring door alle verdragsluitende partijen op de dertigste dag na de ontvangst van de laatste kennisgeving, door de depot-regering.
3. Bedoelde toetreding heeft betrekking op het Verdrag alsmede alle bijlagen en aanhangsels die op de datum van de toetreding zijn aangenomen, tenzij de akte van toetreding een uitdrukkelijke verklaring bevat betreffende de niet-aanvaarding van één of meer bijlagen anders dan de bijlagen I, II, III en IV.
4. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de regering van de Franse Republiek.

Artikel 28 Voorbehouden

Ten aanzien van het Verdrag kan geen enkel voorbehoud worden gemaakt.

Artikel 29 Inwerkingtreding

1. Het Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum waarop alle partijen bij het Verdrag van Oslo en alle partij en bij het Verdrag van Parijs hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben nedergelegd.
2. Voor elke niet in het eerste lid van dit artikel bedoelde staat of regionale organisatie voor economische integratie treedt het Verdrag in werking overeenkomstig het eerste lid van dit artikel, dan wel op de dertigste dag volgende op de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding van die staat of regionale organisatie voor economische integratie, al naargelang welke datum het laatst valt.

Artikel 30 Opzegging

1. Na een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de datum van

inwerkingtreding van het Verdrag voor een verdragsluitende partij, kan die verdragsluitende partij ten allen tijde het Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depot-regering.

2. Behoudens een andersluidende bepaling in een bijlage, niet zijnde de bijlagen I tot en met IV bij het Verdrag, kan een verdragsluitende partij na het verstrijken van twee jaar te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die bijlage voor die verdragsluitende partij te allen tijde die bijlage opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depotregering.
3. Een in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde opzegging wordt van kracht een jaar na de datum waarop de kennisgeving van opzegging werd ontvangen door de depot-regering.

Artikel 31 Vervanging van de Verdragen van Oslo en Parijs

1. Na zijn inwerkingtreding vervangt het Verdrag de Verdragen van Oslo en Parijs tussen de verdragsluitende partijen.
2. Onverminderd het eerste lid van dit artikel blijven krachtens het Verdrag van Oslo of het Verdrag van Parijs aangenomen besluiten, aanbevelingen of andere akkoorden van toepassing en behouden deze dezelfde rechtskracht, voorzover zij verenigbaar zijn met of niet uitdrukkelijk vervallen verklaard zijn door het Verdrag of enig besluit dat of - in het geval van bestaande aanbevelingen - enige aanbeveling die is aangenomen op grond van het Verdrag.

Artikel 32 Regeling van geschillen

1. Elk geschil tussen de verdragsluitende partijen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag dat niet op enige andere wijze kan worden geregeld door de betrokken verdragsluitende partijen, bijvoorbeeld door middel van een onderzoek of bemiddeling binnen de Commissie, wordt op verzoek van één van die verdragsluitende partij en onderworpen aan arbitrage onder de in dit artikel vastgelegde voorwaarden.
2. Tenzij de partijen bij het geschil anders besluiten, verloopt de in het eerste lid van dit artikel bedoelde arbitrageprocedure in overeenstemming met het derde tot en met het tiende lid van dit artikel.
- 3.

- a. Op verzoek van een verdragsluitende partij, gericht aan een andere verdragsluitende partij overeenkomstig het eerste lid van dit artikel, wordt een scheidsgerecht ingesteld. Het verzoek om arbitrage bevat een uiteenzetting van de zaak, hierbij inbegrepen met name de artikelen van het Verdrag waarvan de uitlegging of toepassing aan het geschil ten grondslag ligt.
- b. De eisende partij stelt de Commissie in kennis van het feit dat zij om de instelling van een scheidsgerecht heeft verzocht, onder vermelding van de naam van de andere partij bij het geschil en de artikelen van het Verdrag waarvan de uitlegging of toepassing naar haar mening het voorwerp van het geschil vormt. De Commissie brengt de aldus verkregen gegevens ter kennis van alle partijen van het Verdrag.

4. Het scheidsgerecht bestaat uit drie leden: elk van beide partijen bij het geschil benoemt een scheidsman; de twee aldus benoemde scheidsmannen wijzen in onderlinge overeenstemming een derde scheidsman aan, die het voorzitterschap van het scheidsgerecht op zich neemt. Deze laatste mag geen onderdaan zijn van één van de partijen bij het geschil of zijn gewone verblijfplaats hebben op het grondgebied van één van deze partijen, of in dienst zijn van één van hen of zich in enige andere hoedanigheid met de zaak hebben beziggehouden.

5.

- a. Indien de voorzitter van het scheidsgerecht niet is aangewezen binnen twee maanden na de benoeming van de tweede scheidsman, gaat de President van het Internationaal Gerechtshof op verzoek van één van de partij en over tot aanwijzing binnen een volgende termijn van twee maanden.
- b. Indien één van de partijen bij het geschil geen scheidsman benoemt binnen twee maanden na de ontvangst van het verzoek, kan de andere partij hiervan kennisgeving doen aan de President van het Internationaal Gerechtshof, die overgaat tot aanwijzing van de voorzitter van het scheidsgerecht binnen een volgende termijn van twee maanden. Na te zijn aangewezen verzoekt de voorzitter van het scheidsgerecht de partij die nog geen scheidsman heeft benoemd, zulks binnen twee maanden te doen. Na deze termijn licht hij de President van het Internationaal Gerechtshof in, die overgaat tot deze benoeming binnen een volgende termijn van twee maanden.

6.

- a. Het scheidsgerecht beslist overeenkomstig de regels van het internationale recht en, in het bijzonder, van het Verdrag.
- b. Een ingevolge de bepalingen van dit artikel ingesteld scheidsgerecht

stelt zelf zijn procedureregels vast.

- c. In geval van een geschil ten aanzien van de rechtsbevoegdheid van het scheidsgerecht, wordt daarover uitspraak gedaan in de beslissing van het scheidsgerecht.

7.

- a. Beslissingen van het scheidsgerecht, zowel ten aanzien van de procedure als ten aanzien van de zaak, worden genomen met een meerderheid van men stemmen.
- b. Het scheidsgerecht kan alle passende maatregelen nemen om de feiten vast te stellen. Het kan, op verzoek van één van beide partij en, de nodige tussentijdse beschermingsmaatregelen aanbevelen.
- c. Indien aan twee of meer scheidsgerechten, ingesteld ingevolge de bepalingen van dit artikel, verzoeken worden voorgelegd betreffende identieke of analoge zaken, kunnen zij elkaar in kennis stellen van de procedures ten aanzien van de vaststelling van de feiten en hiermede zo veel mogelijk rekening houden.
- d. De partijen bij het geschil dienen alle faciliteiten te verlenen die nodig zijn voor de doeltreffende afhandeling van de procedure.
- e. Afwezigheid of in gebreke blijven van een partij bij het geschil belemmert de voortgang van de procedure niet.

8. De kosten van het scheidsgerecht, met inbegrip van de bezoldiging van zijn leden, worden in gelijke delen gedragen door de partijen bij het geschil tenzij het scheidsgerecht anders besluit in verband met de bijzondere omstandigheden van de zaak. Het scheidsgerecht houdt aantekening van zijn uitgaven en doet hiervan een eindoverzicht toekomen aan de partijen.

9. Elke verdragsluitende partij die een belang van juridische aard bij het voorwerp van het geschil heeft, dat kan worden geraakt door de uitspraak in de zaak, kan met instemming van het scheidsgerecht in de procedure interveniëren.

10.

- a. De uitspraak van het scheidsgerecht dient met redenen te zijn omkleed. De uitspraak is niet vatbaar voor beroep en is bindend voor de partijen bij het geschil.
- b. Alle geschillen die zich tussen de partijen mochten voordoen met betrekking tot de uitlegging of tenuitvoerlegging van de uitspraak kunnen door één van beide partij en worden voorgelegd aan het scheidsgerecht dat de uitspraak heeft gedaan of, indien dit niet beschikbaar is, aan een ander voor dit doel ingesteld scheidsgerecht, dat is samengesteld op dezelfde wijze als het eerste scheidsgerecht.

Artikel 33 Taken van de depot-regering

De depot-regering stelt de verdragsluitende partijen en zij die het Verdrag ondertekenen in kennis van:

- a. de nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, de nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, van verklaringen van niet-aanvaarding en van kennisgevingen van opzegging, overeenkomstig de artikelen 26, 27 en 30;
- b. de datum waarop het Verdrag in werking treedt overeenkomstig artikel 29;
- c. de ontvangst van kennisgevingen van aanvaarding, de nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de inwerkingtreding van wijzigingen op het Verdrag en de aanneming en wijziging van bijlagen of aanhangsels, overeenkomstig de artikelen 15, 16, 17, 18 en 19.

Artikel 34 Oorspronkelijke tekst

Het origineel van het Verdrag, waarvan de Franse en de Engelse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de regering van de Franse Republiek, die daarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften doet toekomen aan de verdragsluitende partijen en aan hen die het Verdrag hebben ondertekend, en die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zal nederleggen bij de Secretaris-generaal van de Verenigde Staten ter registratie en publicatie ingevolge artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Parijs op 22 september 1992.

[Bijlage I](#)

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](#) 09/04/1998

Ontwerp [EMIS](#).